RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 197.720 van 12 november 2009
in de zaak A. 181.835/VII-36.959

In zake: 1. Gabriëlle PHILIPS
wonende te Tervuren-Vossem
Flosstraat 4
2. Fernand GILLIJNS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Jongbloet
kantoor houdend te Brussel
Jan Jacobsplein 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Iris Laureys
kantoor houdend te Buggenhout
Provincialebaan 20
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:
de NV AQUAFIN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bertrand Asscherickx en Isabelle Cooreman
kantoor houdend te Brussel
Ninoofsesteenweg 643
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 maart 2007, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur van 15 januari 2007 waarbij het ministerieel besluit van 12 juni 2005 wordt opgeheven, de beroepen, ingediend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 2 december 2004 houdende de afgifte van een vergunning aan de NV Aquafin voor het exploiteren van een rioolwaterzuiveringsinstallatie, gelegen aan de Flosstraat te Tervuren, ongegrond worden verklaard, en de beroepen beslissing, mits één wijziging, wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 175.369 van 4 oktober 2007 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

De tweede verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de tweede verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 21 januari 2008. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Peter Sourbron heeft een verslag opgesteld.

De tweede verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 oktober 2009.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe Winderickx, die loco advocaat Pieter Jongbloet verschijnt voor de tweede verzoeker, advocaat Sabine Beeckman, die loco advocaat Iris Laureys verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Isabelle Cooreman, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Sourbron heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

3. Bij arrest nr. 175.369 van 4 oktober 2007 werd de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen. Artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, stelt dat ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding geldt wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

De eerste verzoekster heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend binnen de termijn van dertig dagen na kennisgeving van het arrest. Te haren aanzien geldt bijgevolg een vermoeden van afstand van het geding.

III. Feiten

4. Op 3 augustus 2004 dient de tussenkomende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een rioolwater-zuiveringsinstallatie aan de Flosstraat te Tervuren.

Tot het voorwerp van de aanvraag behoort in concreto :

- een rioolwaterzuiveringsinstallatie van 17.000 inwonersequivalent omvattende : twee persleidingen, een mechanische zuivering door een automatisch fijnrooster, een manueel rooster, een zandvanger, twee trommelzeven met automatische afsluiter, een biologische zuivering door een bioreactor, een fijnbellenbeluchting, een membraanextractie-eenheid, een koolstofdosering, slibverwerking door een indiktafel, een polyelektroliet-aanmaakinstallatie, een PE-dosering, een slibbuffertank en een regenbezinktank;
- een transformator van 800 kVA;
- twee luchtcompressoren van elk 7,5 kW;
- de opslag van circa 22.500 kilogram defosfatatiemiddel, 3.300 kilogram PE, 1.100 kilogram Na0Cl en 1.200 kilogram Hcl;
- de opslag van 1.000 liter smeerolie en 1.000 liter afgewerkte olie;
- een laboratorium.

5. Bij beslissing van 2 december 2004 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant de gevraagde milieuvergunning voor een termijn van twintig jaar. De vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van een aantal bijzondere voorwaarden.

6. Op 12 januari 2005 stellen de verzoekende partijen en Hubert Sommeryns beroep in tegen die vergunning.

7. De adviezen die in de beroepsprocedure worden uitgebracht stellen alle de verwerping van het beroep voor.

8. Met een besluit van 12 juni 2005 wordt het administratief beroep ongegrond verklaard en de beroepen beslissing bevestigd.

9. Tegen voormeld besluit stellen de huidige verzoekende partijen een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in bij de Raad van State (zaak A. 166.020/VII-34.590).

Bij arrest van de Raad van State nr. 157.252 van 31 maart 2006 wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit bevolen.

10. Op 15 januari 2007 neemt de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur het bestreden besluit dat luidt als volgt:

> "Gelet op de ligging van de inrichting in een zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen en in beperkte mate in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, volgens het gewestplan Leuven, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7 april 1977;
>
> Gelet op de ligging van de inrichting in een beschermingszone type III, behorende bij het waterwingebied Puttebos te Vossem-Leefdaal, afgebakend bij besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1995, krachtens het grondwaterdecreet van 24 januari 1984;
>
> Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, hier verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;
>
> Overwegende dat de NV Aquafin een nieuwe rioolwaterzuiveringsinstallatie wenst op te richten te Vossem (Tervuren), in een oude zandgroeve van de Flosstraat; dat de aanvraag een membraanbioreactor-systeem of MBR-systeem van 17.000 IE, een transformator, luchtcompressoren, de opslag van gevaarlijke stoffen (22.550 kg FeCl3, 3.300 kg polyelektroliet, 1.100 kg NaOCl en 1.200 kg HCl), de opslag van olie en een klein labo betreft;
>
> Overwegende dat omwonenden samen beroep hebben aangetekend tegen het verlenen van de vergunning aan de NV Aquafin;
>
> Overwegende dat in het beroepschrift het feit aangeklaagd wordt dat de samenvatting van de bezwaarschriften in de bestreden beslissing niet volledig genoeg is en dat er bijgevolg op bepaalde bezwaarschriften niet werd ingegaan of onvoldoende werden weerlegd; dat het huidig beroepsschrift 119 pagina's omvat met meerdere herhalingen; dat deze 119 pagina's onmogelijk integraal kunnen opgenomen worden in een ministerieel besluit en het bijgevolg onmogelijk is om de bezwaren punt per punt te weerleggen; dat er op gewezen wordt dat in huidig dossier eveneens een samenvatting wordt gegeven van de beroepsargumenten, en erop gewezen wordt dat zoveel mogelijk herhalingen

(onder verschillende hinderaspecten) vermeden zijn geweest; dat het beroepsschrift uiteraard in zijn geheel onderzocht werd door de verschillende bevoegde adviesverlenende overheidsorganen; dat kan verwezen worden naar de beslissing van de Raad van State nr. 48.182 waarin gesteld wordt dat een beslissing over een beroep tegen een milieuvergunning geen beslissing is en een 'betwiste zaak' (er geldt geen grondwettelijke motiveringsplicht), zodat er niet op alle bezwaren dient te worden geantwoord; dat ook kan verwezen worden naar de beslissing van de Raad van State nr. 53.754, waarin gesteld wordt dat het voldoende is dat de beslissing duidelijk de redenen doet kennen die haar verantwoorden en waaruit onder andere kan afgeleid worden waarom de bezwaren in beroep niet worden aangenomen;

Overwegende dat de vergunningsaanvraag alle beschikbare en noodzakelijke gegevens, volgens artikel 5, §2 van titel I van het Vlarem, bevat en door de bestendige deputatie terecht volledig en ontvankelijk werd verklaard op 12 augustus 2004; dat het openbaar onderzoek niet geschaad is geweest; dat de adviesverlenende overheidsorganen tijdens het onderzoek van het dossier steeds bijkomende informatie mogen vragen aan de exploitant; dat de NV Aquafin op 1 maart 2005 een nota heeft overgemaakt aan de afdeling Milieuvergunningen, waarin verduidelijkingen gegeven worden aangaande hun milieuvergunningsaanvraag en waarin gepoogd wordt het beroepsschrift te weerleggen;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van de rioolwaterzuiveringsinstallatie werd verleend op 31 augustus 2005; De werken bevat in deze stedenbouwkundige vergunning beperken zich echter tot het gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen zoals aangegeven op het aan de voormelde stedenbouwkundige vergunning toegevoegde en eensluidend verklaard afschrift van het Gewestplan Leuven schaal 1/10.000; dit houdt een meer nauwkeurige bepaling in van de precieze begrenzing van de zone gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen', zoals aangegeven op het bijgevoegd plan, (bepaling gewestplan bestemmingen). De grens van het bestemmingsgebied 'gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen' wordt aldus aangegeven op basis van het gewestplan schaal 1/10.000:

- het woongebied met landelijk karakter situeert zich tot 110 m in de Flosstraat vanaf de bouwlijn aan de noordzijde van Hondsbergen;
- de zone 'gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nuts-voorzieningen' strekt zich uit tot 150 m in de Flosstraat gemeten vanaf de bouwlijn aan de noordzijde van Hondsbergen.
- De zone 'gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nuts-voorzieningen' situeert zich tot 110 m rechtop de Flosstraat gemeten van de westelijke zijde van de Flosstraat (waarvan de breedte bepaald wordt door het kadasterplan) ...'

Overwegende dat de NV Aquafin verder aangeeft dat de bouwaanvraag voor het influentpompstation met bijhorende leidingen werd ingediend op 14 februari 2005 (er moest een vernietiging van verkavelingsvoorschriften afgewacht worden) dat aangaande het project collector Parkvijver er enerzijds een alternatief scenario werd uitgewerkt om het park zo goed mogelijk te ontwijken en er anderzijds een MER opgesteld werd; dat elke exploitant een 'nutteloze' inrichting mag en kan aanvragen, aangezien de economische overwegingen door hemzelf moeten worden bekeken; dat de aanvoer van het product (in dit geval afvalwater) niet milieuvergunningsplichtig is; dat met andere woorden het de verantwoordelijkheid is van de exploitant zelf, wanneer de nodige vergunningen in onderdelen aangevraagd worden, met als risico dat een bepaald onderdeel kan geweigerd worden;

Overwegende dat niet uit het oog mag verloren worden dat met de huidige lozingssituatie zowel afvalwater als hemelwater uitmondt in de Voer te Vossem; dat de geplande rioleringswerken en bouw van de RWZI Tervuren als doel hebben het afvalwater tenminste te zuiveren;

Overwegende dat de RWZI Tervuren langs noordoostelijke zijde en zuidoostelijke zijde omgeven is door akkerland; dat ten noordwesten op ca. 5 m van de perceelgrens een woning gelegen is met vooraan aan de Flosstraat een bunker; dat deze woning volgens het gewestplan gelegen is in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; dat deze woning in vogelvlucht op ca. 37 m gelegen is van de regenbezinktank, ca. 28 meter van de mechanische zuivering en op +50m van de biologische zuivering;

Overwegende dat de NV Aquafin in het verleden verschillende liggingscenario's onderzocht heeft voor de RWZI Tervuren, maar dat deze omwille van grotere af te leggen afstanden of ligging (voorbeeld in parkgebied) of kostprijs (voorbeeld decentrale zuiveringsinstallaties zijn niet te verantwoorden) niet mogelijk waren; dat volgens de historiek van het dossier overgestapt is van een klassieke biologische zuivering naar een MBR-systeem om tegemoet te komen aan de bezwaren van de buurtbewoners en de adviesverlenende overheidsorganen; dat door de compactheid van het ontwerp, de RWZI Tervuren meer verscholen zal zijn achter de taluds en de afstand tot de omwonenden vergroot wordt; dat de NV Aquafin op het MBR- systeem extra maatregelen neemt ter voorkoming van geur- en geluidshinder; dat een inplanting van de RWZI Tervuren naast de Voer bovendien niet haalbaar is aangezien deze zich dan ofwel in waterwingebied zone II ofwel in natuurgebied (of beide) zou bevinden;

Overwegende dat het VITO eind 2000 een Gids Waterzuiveringstechnieken heeft opgemaakt; dat daarin de Membraanbioreactor beschreven staat; dat als voordelen ten opzichte van conventionele actief-slibsystemen vermeld staat: compacte installaties (laag benodigde ruimte), lage spuislibproductie, de bezinkingseigenschappen hebben geen invloed op het zuiveringsrendement, relatief schoon effluent en dus een lage naheffing of eventuele mogelijkheden voor hergebruik, een geurdichte installatie, bacterie-vrij (-arm) effluent, de slibverblijftijd kan optimaal geregeld worden zodat ook traaggroeiende micro-organismen (bijvoorbeeld nitrificerende bacteriën) optimaal weerhouden worden en het effluent is vrij van zwevende stoffen; dat eveneens in deze gids aangegeven wordt dat de installatie gekenmerkt wordt door een gemiddeld energieverbruik, een gemiddelde storingsgevoeligheid, een gemiddelde selectiviteit en dat minimaal dezelfde rendementen gehaald worden als door een klassiek actief slibsysteem;

Overwegende dat het scheiden van hemelwater en afvalwater een gemeentelijke bevoegdheid is; dat de NV Aquafin aangeeft dat de gemeente Tervuren heel wat inspanningen levert voor het scheiden van hemelwater en afvalwater en het voorzien van de nodige buffering van het hemelwater (verschillende lopende en op te starten projecten worden toegelicht); dat deze projecten zullen bijdragen tot de vermindering van de huidige wateroverlast; dat de NV Aquafin tevens een aantal optimalisaties van de bestaande collector langs de Voer plant, die hiertoe eveneens zullen bijdragen; dat volgens de NV Aquafin en de Vlaamse Milieumaatschappij er een MER-studie werd opgesteld voor de bouw van wachtbekkens op de Voer, om de overstromingsproblematiek op de Voer te bestrijden; dat de Vlaamse Milieumaatschappij aangeeft dat de provincie niet de bedoeling heeft de overstromingsgebieden in werking te doen treden zolang de huidige rioleringstoestand bestaat; dat met andere woorden de bouw van de RWZI Tervuren zal bijdragen tot de aanpak van de overstromingsproblematiek;

Overwegende dat een regenbuffer ter hoogte van het pompstation, zoals voorgesteld door de beroeper, ecologisch niet beter is, aangezien het influent

van de RWZI Tervuren, verdund afvalwater tussen 3 en 6 DWA is, dan zelfs niet mechanisch gezuiverd wordt, dat deze buffer in natuurgebied zou komen te liggen; dat de NV Aquafin stelt dat de regenwaterbezinktank enkel zal vol komen te staan als het pompstation in de Dorpstraat groter wordt dan 3 DWA en het afvalwater dan al een mechanische zuivering zal hebben ondergaan; dat de NV Aquafin verder toelicht dat doordat deze regenwaterbezinktank een verblijftijd heeft van 1,5 u, en dat eenmaal het influentdebiet afneemt, deze tank leeggelaten wordt naar de biologische zuivering; dat met andere woorden er pas een gravitaire afvoer naar de Voer zal zijn als ook deze regenwaterbezinktank vol is en niet kan leeggelaten worden naar de zuivering, waarbij dan verdund afvalwater (influent dat mechanisch gezuiverd is en bezonken) 'ten onrechte' (volgens de beroepsindieners tenminste) wordt afgevoerd;

Overwegende dat de NV Aquafin bevestigt dat het huidige lozingspunt zich bevindt in de Voerhoek, maar dat een hydronautstudie aangetoond heeft dat het grootste deel van het debiet momenteel overstort ter hoogte van de voorziene inplantingsplaats aan de Dorpsstraat;

Overwegende dat uit voorgaande blijkt dat de watertoets werd uitgevoerd; dat volgens het subadvies van de afdeling Water van 18 maart 2005 het niet noodzakelijk wordt geacht om een ondoordringbaar membraan te voorzien onder de volledige installatie ter bescherming van het waterwingebied; dat het bouwen van een RWZI niet verboden is in een beschermingszone III waterwingebied; dat het gebruik van waterdicht beton, de voorziene leidingen, procedures en de lekdichte voorzieningen inzake chemicaliën als voldoende worden beschouwd;

Overwegende dat de NV Aquafin aangeeft dat aan de vegetatie van de holleweg niet zal geraakt worden (bermen); dat de bestendige deputatie in eerste aanleg heeft opgelegd dat de negatieve impact op de holle weg tijdens de bouwfase van de RWZI dient te worden beperkt tot een minimum en dat de holle weg na de bouw van de RWZI optimaal dient te worden hersteld (hierbij dient het wegdek van de holle weg in zijn oorspronkelijke staat te worden hersteld); dat er in het kader van de stedenbouwkundige vergunning een heraanleg van de gekapte bomen op een deel van perceel 49h voorgesteld is door de NV Aquafin, zoals opgegeven in het beplantingsplan; dat het perceelnummer 49h enkel dient als groenbuffer en dat de zone van dit perceel waarbinnen de werken worden uitgevoerd zich beperkt tot het gebied voor gemeenschapsvoorzieningen waarbinnen dit perceel gedeeltelijk gelegen is; dat de NV Aquafin aangeeft dat het klopt dat dit perceel vroeger werd aangekocht omdat er bij een klassiek waterzuiveringssysteem (vroegere vergunningsaanvragen) meer werkzone nodig was, maar tegelijk stelt dat, gezien de overstap naar een MBR-systeem het niet de bedoeling is om op dit perceel uit te breiden (ook niet in de toekomst);

Overwegende dat de NV Aquafin stelt dat de inzet van membraanbioreactoren voor grootschalige huishoudelijke afvalwaterzuivering een beproefde techniek is die reeds sinds 1999 succesvol wordt toegepast in Europa (referenties worden gegeven); dat de Vlaamse Milieumaatschappij de bewering van de beroepers, als zou een netto nul slibproductie mogelijk zijn met een MBR-systeem door een 'eenvoudige' ingreep, weerlegt door aan te geven dat de studie waarop men zich gebaseerd heeft, spreekt over hoogtechnologische systemen zoals ultrageluiden, ozon, microgolven of hitte en slechts een theoretische studie is waarbij de auteur zelf stelt dat er interessante experimentele resultaten bestaan, maar deze op volle schaal niet praktisch zijn; dat moest een installatie zonder slibproductie mogelijk zijn, dit door de NV Aquafin zeker in overweging zou worden genomen;

Overwegende dat de Vlaamse Milieumaatschappij aangeeft dat de afvoer van ingedikt spuislib door het verpompen via een collector vanuit technisch (risico op overstorten) en financieel oogpunt niet opportuun is; dat het aantal

slibtransporten door de NV Aquafin geschat wordt op 4 dertig-ton vrachtwagens (14 ton tarra-vrachtwagens) per week, en meestal beperkt wordt tot 1 à 2 dagen per week; dat het slib uit de slibbuffer naar de gesloten tankwagen wordt overgepompt op minder dan een half uur tijd (per vracht); dat de 'inrit' zich zoveel mogelijk vooraan in de Flosstraat bevindt en er voldoende manoeuvreerruimte voor de vrachtwagens voorzien wordt op de RWZI Tervuren zelf; dat frequenter transport met kleinere vrachtwagens naar verkeershinder toe maatschappelijk hinderlijker kan zijn (4 keer hogere afvoerfrequentie); dat de bestreden beslissing reeds een bijzondere voorwaarde bevat aangaande de oorspronkelijke staat van de holle weg, zoals hogervermeld;

Overwegende dat de NV Aquafin verduidelijkt dat de interne inplanting op de site de vloei van het water volgt, indien dit zou omgedraaid worden dan zouden de influentleiding en effluentleiding elkaar kruisen (en er zou verder moeten gepompt worden); dat met de huidige inplanting er een minimale visuele hinder wordt bekomen vanuit de Flosstraat; dat het surpressorlokaal met huidige inplanting het verst gelegen is van de dichtstbijzijnde woning;

Overwegende dat er verschillende maatregelen getroffen worden ter beperking van geluidshinder: het mechanisch gedeelte (buiten de nabezinktank) wordt volledig overkapt (en afgezogen), pompen en mixers worden ondergedompeld opgesteld, beluchtingsbekkens worden overkapt, surpressoren worden individueel omkast en in een akoestisch geïsoleerd lokaal geplaatst en hydrofoorgroepen worden in gebouwen opgesteld; dat de NV Aquafin reeds tientallen geluidsstudies heeft uitgevoerd op andere RWZI en dat deze de basis vormen van de voorgestelde maatregelen; dat detailmaatregelen (voorbeeld uit welk materiaal de isolatie zal bestaan) inderdaad niet opgenomen zijn in de vergunningsaanvraag (wat ook niet verplicht is), aangezien het aan de exploitant is om ervoor te zorgen dat met de voorziene isolatie voldaan wordt aan de Vlarem-voorschriften; dat gezien de verschillende maatregelen die er genomen worden er kan worden vanuit gegaan dat er geen geluidshinder zal optreden; dat de bestendige deputatie enkel om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van de omwonenden een geluidsstudie heeft opgelegd binnen de 3 maanden na de opstart van de RWZI en hierbij bovendien een strenger geluidsvoorschrift heeft opgelegd, aangezien er ter hoogte van de woning gelegen in de zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen eveneens moet voldaan worden aan de geluidsvoorschriften voor woongebieden; dat op basis van deze geluidsstudie eventueel bijkomende maatregelen zullen moeten genomen worden; dat de adviesverlenende overheidsorganen er niet van kunnen en mogen uitgaan dat de werknemers van de NV Aquafin de voorziene overkappingen na een onderhoud zullen 'vergeten' terug te plaatsen; dat de NV Aquafin verder specifieert dat de geluidsisolatie in het gebouw waarin de surpressoren worden opgesteld zal bestaan uit extra dikke muren van 14 cm met isolatie en bardage, akoestische demping op aanzuig en afzuigventilatie, dakopbouw met extra isolatie, en afhankelijk van de detailstudie zal voorzien worden van isolatie aan de binnenzijde van de muren en het plafond;

Overwegende dat het niet de bedoeling van de NV Aquafin is om chloorgas te produceren door het mengen van NaOCl en HCl en dat er nooit sprake is geweest om een chloorgasgenerator te plaatsen; dat er bijgevolg geen sprake is van gebruik van chloorgas voor de behandeling van het slib in de slibbuffer of voor geurbestrijding; dat de NV Aquafin bevestigt dat de opgeslagen chemicaliën NaOCl en HCl enkel zullen gebruikt worden voor reiniging van de kunststofmembranen en dit op discontinue basis, in verdunde concentraties, strikt gescheiden van elkaar (met grondige spoeling van de leidingen en de tanks na elke toepassing), voorzien van de nodige foutmeldingen, alarmen op de processturing en onder het toezicht van opgeleid personeel; dat negatieve

effecten op het milieu, door bijvoorbeeld vorming van desinfectiebijproducten, bij een MBR-systeem minimaal zijn door het gebruik van lage concentraties, het discontinu gebruik en de korte contacttijden van de chemicaliën; dat de behandeling met chemicaliën binnen een RWZI niet kan vergeleken worden met de chlorering van zwembadwater of drinkwater; dat de NV Aquafin ter illustratie de vergelijking maakt met de MBR-installatie in Schilde, waar trihalomethanen (waaronder chloroform) in het effluent in concentraties onder de detectielimiet (l0:g/l) voorkomen; dat de NV Aquafin in beroep nog eens bevestigt dat voor het transport, de levering, de opslag en de toepassing van chemicaliën de nodige veiligheidsvoorschriften in en rond de volgens Vlarem goedgekeurde tanks zullen worden voorzien (inkuiping, ventilatie, koppelstukken, peilmetingen, alarmen,...);

Overwegende dat NaOCl en H_2O_2 beiden kunnen gebruikt worden voor de reiniging van membranen (verwijdering van organische film); dat volgens verschillende referenties NaOCl de gangbare praktijk is in de meeste full-scale MBR-installaties; dat de NV Aquafin aangeeft dat de NaOCl-reiniging een bewezen techniek is die ten allen tijde een degelijke membraanreiniging garandeert, terwijl verder onderzoek moet uitwijzen dat H202 in alle gevallen een even degelijk en bedrijfszeker resultaat biedt; dat NaOCl bij wasserijen nog gebruikt wordt als bleekmiddel; dat een bleekproces voor textiel niet kan vergeleken worden met een reinigingsproces van membranen;

Overwegende dat de NV Aquafin aangeeft dat na een openbare aanbesteding (algemene offertevraag) Kubota plaatmembranen werden aangeduid als het type membranen dat op RWZI Tervuren geplaatst zal worden; deze plaatmembranen hebben geen continue reiniging met chemicaliën nodig; deze membranen dienen periodiek chemisch te worden gereinigd. De frequentie bedraagt doorgaans 2 keer per jaar, met een maximum van 4 maal per jaar. De exacte frequentie is afhankelijk van een groot aantal exploitatieparameters : zowel procesparameters en bedrijfsvoering (aangelegde fluxen, grofbellenbeluchting, externe recirculatie, slibkarakteristieken, ...) als externe factoren (influentkwaliteit en samenstelling, seizoenen, temperatuur, ...); de lage reinigingsfrequentie brengt mee dat ter plaatse slechts een minimale hoeveelheid - die ook aangevraagd werd - aan chemicaliën voor reiniging dienen opgeslagen te worden;

Overwegende dat zure reiniging (met bijvoorbeeld zoutzuur, oxaalzuur of citroenzuur) van membranen een gangbare praktijk is wanneer zich anorganische neerslag (nutriënten) op of in de poriën gevormd heeft, dat de NV Aquafin met de nodige referenties de efficiëntie en het nut aantoont in beroep;

Overwegende dat de goede werking van een membraanbioreactor niet gehinderd wordt door het doseren van ijzerchloride voor fosforverwijdering, indien dit correct gebeurt (impact werd voldoende onderzocht in referenties); dat de NV Aquafin aangeeft dat een eventuele verhoging van de frequentie van zure reiniging als gevolg van deze fosforverwijdering mogelijk is, maar niet excessief is en geen verdere problemen stelt voor een adequate werking van de installatie; dat uit een lopende Aquafin-studie blijkt dat het verschil in slibproductie tussen biologische en chemische fosforverwijdering slechts zeer beperkt is (geschatte bijkomende slibproductie door chemische en biologische fosforverwijdering is circa 1,5% van de gemiddelde totale slibproductie per IE, gebaseerd op het jaar 2002); dat de NV Aquafin in de aanvraag 4 mogelijke defosfatatiemiddelen aangeeft, zijnde ijzertrichloride, ijzerchloridesulfaat, natriumaluminaat en aluminiumchloride (aangekochte grondstoffen); dat het om een geringe opslag van 15m³ gaat; dat het geproduceerde slib in functie van de slibkwaliteit afgezet zal worden, overeenkomstig de VLAREA-wetgeving en het Uitvoeringsplan Slib van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij; dat aangezien het hier een nieuwe installatie betreft, de slibkwaliteit nog niet gekend is en bijgevolg de eindafzet nog niet kan vastgelegd worden;

Overwegende dat de langdurige opslag van geconcentreerd NaOCl geen uitstoot van onder andere chloorgas veroorzaakt; dat de NV Aquafin wel aangeeft dat door spontane ontbinding het gedeelte aan actieve chloor in een NaOCl-oplossing zal dalen (afhankelijk van de verdunning en de bewaarwijze, ongeveer 0,3 - 0, 7% per week), maar dat dit proces niet explosief is en hierbij geen HOCl, HCl en Cl_2 vrijkomen (een dominante reactie met vorming van natriumchloride en chloraationen en een tragere reactie met vorming van natriumchloride en zuurstof); dat de NV Aquafin voorziet in een verluchting op het opslagvat omwille van de (beperkte) zuurstofproductie en om de overtollige druk te kunnen afvoeren en dat de NaOCl-oplossing bewaard wordt op een koele en donkere plaats; dat een maximale opslag voor 15 dagen nergens voorgeschreven staat; dat de NV Aquafin ervoor opteert om onnodig transport, laden en lossen van NaOCl-oplossingen te vermijden en om continuïteit van de bedrijfsvoering te garanderen; dat de NV Aquafin verder nog aangeeft dat de opslag van NaOCl in de toe te passen concentratie onpraktisch is, aangezien zelfs bij een opslag van 15 dagen reeds grote opslagtanks noodzakelijk zijn;

Overwegende dat het regenwater afkomstig van het niet-verhard terrein, de daken van het dienstgebouw en het technisch lokaal met het effluent geloosd wordt in de Voer; dat dit niet-verontreinigd hemelwater is; dat de verharde delen van de site voorzien zijn van een terreinriolering die naar de zuivering leidt;

Overwegende dat berekend werd dat de verharde oppervlakte die afwatert naar de Voer 1.315 m² beslaat. Volgens de aanstiplijst van de Provinciale stedenbouwkundige verordening hemelwater dient Aquafin 300 l regenwater te kunnen bufferen per begonnen 20 m² verhard oppervlakte. Voor 1.315 m² moet Aquafin dus ongeveer 20.000 1 kunnen bufferen. De buffering gebeurt in een gracht van 70 m lengte met een capaciteit van 35.000 l en met een bedding van fijn zand, wat de ondergrond uitermate geschikt maakt voor infiltratie.

Overwegende dat de NV Aquafin al meer dan 200 RWZI's heeft gebouwd en hierbij nog nooit geconfronteerd is met gezondheidsproblemen; dat een MBR-systeem juist een betere verwijdering van (pathogene) bacteriën en virussen met zich meebrengt ten opzichte van een klassiek waterzuiveringsysteem; dat de poriën van het membraan dusdanig klein zijn dat de kleinste bacteriën, niet doorgelaten worden; dat het onnodig is om een desinfecteertrap toe te voegen voor het verwijderen van pathogene bacteriën vermits het effluent op dit vlak reeds gedesïnfecteerd is; dat een MBR-systeem slechts deels virussen verwijdert (afhankelijk van de poriëngrootte van het membraan), maar steeds nog beter dan in een klassiek systeem; dat het huidige afvalwater, dat ongezuiverd in de Voer komt, veel meer pathogene kiemen en virussen bevat dan gezuiverd afvalwater; dat een RWZI geen gevaarlijke stoffen mag lozen in concentraties hoger dan de milieukwaliteitsobjectieven voor oppervlaktewater, met bestemming water van basiskwaliteit, volgens bijlage 2.3.l van titel II van het Vlarem (de Voer dient te voldoen aan basis waterkwaliteit); dat in bijlage 5.3.1 van titel II van het Vlarem de specifieke lozingsnormen voor stedelijk afvalwater opgenomen zijn;

Overwegende dat de NV Aquafin in beroep aangeeft dat de terugslagklep op de effluentleiding niet zal geplaatst worden om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van de omwonenden; dat de NV Aquafin stelt dat een hydrodynamische berekening aangetoond heeft dat de verhanglijn overal laag genoeg blijft en er met andere woorden geen water uit de straatkolken zal komen; dat de NV Aquafin er nog op wijst dat de lozing van het effluent stroomafwaarts, van de duiker van de Voer, na overleg met de betrokken bewoners en na het fiat van de beheerder van de Voer, zijnde de provincie, verplaatst werd naar stroomopwaarts van de duiker; dat indien er voorbij de bewoning van Vossem zou moeten geloosd worden, er in de zone II van het

waterwingebied zou geloosd worden en de effluentleiding de Dorpsstraat zou moeten kruisen en door natuurgebied zou moeten lopen;

Overwegende dat om geurhinder te voorkomen de RWZI Tervuren voorzien wordt van een biofilter; dat het influentkanaal, de zandvanger en de trommelzeven overdekt worden, alsook de bioreactor, de membraanextractie-eenheid, de indiktafel en de slibbuffertank; dat de lucht van deze wordt afgezogen en behandeld in de biofilter;

Overwegende dat er geen Vlaamse geurnormering bestaat; dat in 2002 door de Universiteit Gent een rapport werd opgesteld in opdracht van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer in het kader van het Milieubeleidsplan (1997-2001) van het Vlaamse Gewest (actiepunt 88) :'Voorstellen van een geschikte methode om nuleffectniveaus van geurhinder te vertalen naar normen en toepassing op 5 pilootsectoren'; dat één van de 5 pilootsectoren rioolwaterzuiveringsinstallaties zijn; dat in dit rapport op p 9-10 het volgende staat vermeld:

'FeCl3-dosering blijkt wel degelijk een effect te hebben op de geurhinder...

Uit deze inventarisatie kunnen volgende conclusies getrokken worden:

- Het zwaartepunt van geurbestrijdingsmaatregelen ligt bij de slibverwerking: slibindikkers, slibbuffers, slibontwatering en ontvangsteenheden voor septisch materiaal.
- Aan het begin van de waterzuiveringsinstallatie is er eveneens nood aan maatregelen. Influentvijzels en roosters kunnen relatief gemakkelijk en goedkoop afgedekt worden. Verdere en duurdere maatregelen als ventilatie en luchtbehandeling worden hier minder vaak toegepast (situatie tot september 2000). Toch dient vermeld te worden dat tegenwoordig ventilatie en luchtbehandeling van influentvijzels in principe steeds worden toegepast indien op een nieuwe of gerenoveerde RWZI de influentvijzels worden afgedekt.

Aanvullend kan gesteld worden dat, indien bij een nieuwe of te renoveren RWZI beslist wordt om maatregelen te treffen, momenteel bijna steeds influentgemaal/roosters/kanalen en slibindikking/buffering onmiddellijk allebei afgedekt, geventileerd en behandeld worden.

Voorts kan vermeld worden dat volgende standaardmaatregelen door Aquafin opgelegd worden indien binnen een straal van 50 m rond de inrichting 3 of meer woningen gelegen zijn: afdekking, ventilatie en luchtbehandeling van influentwerk, voorzuivering, slibindikkers en -buffers. Er wordt bovendien altijd voorzien in de mogelijkheid overkappingen en luchtbehandeling aan te brengen voor het geval er klachten zijn.';

Overwegende dat vooraf dient gesteld dat bepaalde zwaartepunten inzake geurbestrijding in concreto voor de RWZI Tervuren buiten beschouwing kunnen gelaten worden. Zo is er op de RWZI geen ontvangsteenheid voor septisch materiaal noch een slibontwateringsinstallatie voorzien.

Overwegende dat de NV Aquafin in de vergunningsaanvraag een plan heeft gevoegd waarop de geurcontouren zijn aangeduid voor 1 en 2 geureenheden per m^3, berekend met het STOWA-model op basis van het huidige ontwerp (berekeningstabel overgemaakt tijdens beroepsprocedure); dat de berekende geurcontour 1 ge/m^3 (98p) zich beperkt in de tuin van de dichtstbijzijnde woning bevindt (woning gelegen in de zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen);

Overwegende dat in de Nederlandse Emissie Richtlijn (2000) voor RWZI's de maximale immissieconcentratie voor nieuwe inrichtingen 1 ge/m^3 als 98-percentiel bedraagt; dat deze concentratie steunt op de emissiefactoren uit het STOWA-model; dat geureenheden berekend met deze emissiefactoren Nederlandse geureenheden zijn; dat de relatie tussen Nederlandse en Europese

geureenheden, het volgende is: 2 ge = 1 ouE; dat dit bijgevolg volgende maximale immissieconcentraties geeft: 0.5 ouE/m³ als 98-percentiel voor nieuwe situaties;

Overwegende dat in het rapport van de Universiteit van Gent (2002) voor RWZI's de volgende basis-immissieconcentratieniveaus worden afgeleid (berekend op basis van snuffelmetingen) :

- nuleffectniveau: 0,5 se/m³ als 98-percentiel;
- hinderniveau: 1,5 se/m³ als 98-percentiel;
- ernstig hinderniveau: 2 se/m³ als 98-percentiel;

dat in het rapport staat vermeld dat het niet mogelijk is een eenduidige relatie te vinden tussen geur- en snuffeleenheden; dat de Nederlandse normen dus moeilijk kunnen vergeleken worden met de Vlaamse en dat bovendien blijkt dat de verhouding tussen geureenheden en snuffeleenheden niet eenduidig is;

Overwegende dat gezien de reeds genomen maatregelen en het voldoen aan de Nederlandse Emissie Richtlijn voor nieuwe RWZI's, het niet nodig wordt geacht om de biofilter te voorzien van een schouw of ejectorinrichting of dat er een secundaire behandeling van de geurpieken na de biofilter moet voorzien worden; dat de contour deels afkomstig is van de biofilter en deels afkomstig is van de regenwaterbezinktank; dat er nogmaals op gewezen wordt dat deze regenwaterbezinktank enkel gevuld is als de influentdebieten zich boven de 3 DWA14 bevinden;

Overwegende dat de NV Aquafin verduidelijkt dat de constructies met potentieel gevaar voor geurhinder overkapt zijn en de gevormde ruimtes gecontroleerd geventileerd worden (er wordt op 1 of meerdere plaatsen lucht afgezogen en diametraal tegenover dit afzuigpunt wordt een toevoerrooster voorzien om ter compensatie van de afgezogen lucht, lucht toe te laten in de overkapte constructie); dat de NV Aquafin aangeeft dat de restemissie (na de biofilter) maximaal 10% van de onbehandelde emissie bedraagt (wat zou worden vrijgesteld indien niet overkapt); dat de NV Aquafin aangeeft dat op basis van praktijkervaring kan gesteld worden dat geurhinder door niet-biologische emissies niet optreedt, en dat bijgevolg extra voorzieningen niet noodzakelijk zijn;

Overwegende dat een rioolwaterzuiveringsinstallatie geen afvalverwerkings-installatie is; dat volgens de definitie een afvalstof elke stof of elk voorwerp is voorkomend op de afvalstoffenlijst van het VLAREA (de omzetting van de Beschikking van de Commissie 2000/532/EG van 3 mei 2000) waarvan de houder zich ontdoet, voornemens heeft zich te ontdoen of zich moet ontdoen; dat de Richtlijn 75/442/EEG van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen duidelijk aangeeft dat onder andere afvalwater, met uitzondering van afvalstoffen in vloeibare toestand, buiten de werkingssfeer van deze richtlijn valt (zie ook artikel 4, 3**/** van het afvalstoffendecreet); dat er op een RWZI wel afvalstoffen geproduceerd worden onder de vorm van slib, welke dan afgevoerd worden en niet ter plaatse verwerkt worden; dat enkel ter plaatse een eerste ontwatering plaatsvindt van het slib om de afvoer van het slib via vrachtwagens mogelijk te maken; dat dit integraal deel uitmaakt van de waterzuiveringsinstallatie, zoals ook vermeld in rubriek 3.6 van de indelingslijst van titel I van het Vlarem; dat er enkel sprake is van tijdelijke slibopslag, op de plaats van de productie, voorafgaand aan elke inzameling, in functie van een georganiseerde en regelmatige afvoer; dat er geen externe vloeibare afvalstoffen worden aangevoerd; dat stedelijk afvalwater geen industrieel afvalwater is; dat de additieven voor chemische defosfatatie niet verwerkt worden als afvalstof;

Overwegende dat de Raad van State met het arrest nr. 157.252 op 31 maart 2006 de schorsing beveelt van het ministerieel besluit nr. AMV/000137474/1007 van 12 juni 2005 houdende oorspronkelijke uitspraak in beroep van huidige vergunningsaanvraag van de NV Aquafin voor de RWZI Tervuren; dat deze uitspraak stelt dat het middel ernstig is omdat de aanvraag

wel degelijk een afvalverwerkingsinstallatie is en niet getoetst is aan het bepaalde in artikel 5.2.1.1., §1 van titel II van het Vlarem en zodoende ook niet aan artikel 5.2.1.4., §1 van titel II van het Vlarem; dat het arrest stelt dat de bestreden beslissing ervan uitgaat dat de bedoelde inrichting geen afvalverwerking is, waar Vlarem een dubbele rubricering als hinderlijke inrichting volgens bijlage 1 van titel I van het Vlarem, niet uitsluit;

Overwegende dat artikel 5.2.1.4., §1 van titel II van het Vlarem als volgt luidt:

> 'Bij het inrichten van een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen dient ter bescherming van de plaats en de omgeving rekening te worden gehouden met de aanwezigheid in de omgeving van en de afstand tot :
> - woongebieden, recreatiegebieden, landbouwgebieden, parkgebieden of ermee vergelijkbare gebieden aangewezen op de plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening;
> - de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden of ermee vergelijkbare gebieden aangewezen op de plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening;
> - de ruimtelijk kwetsbare gebieden;
> - de perimeters van gebieden, afgebakend volgens of in uitvoering van internationale verdragen, overeenkomsten of richtlijnen;
> - waterrijke gebieden zoals gedefinieerd in artikel 2 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
> - wegen en waterwegen;
> - het culturele erfgoed, zoals beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten, beschermde landschappen en beschermde archeologische goederen;
> - de waterwingebieden en de beschermingszones type I, II en III voor grondwater, afgebakend in toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, en de sub-hydrografische bekkens van oppervlaktewater bestemd voor de productie van drinkwater, afgebakend in toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging';

Overwegende dat overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 22 september 2006 (BS 20 november 2006) houdende wijziging van onder andere titel I van het Vlarem met betrekking tot afvalwaterzuiveringsinstallaties door in bijlage 1, de indelingslijst, volgende uitzondering toe te voegen in rubriek 2.2.5 en rubriek 2.3.2:

> 'Het afscheiden van vuil en van verontreinigde stoffen uit water, rioolwater en/of afvalwater door middel van vuilroosters, roostergoedpers, zandvangers, vetvangers, voorbezinktanks, beluchtingsbassins, nabezinktanks, voorindikkers, na-indikkers, centrifugeren en/of persen, en andere procesmatige onderdelen van afvalwaterzuiveringsinstallaties als bedoeld in rubriek 3.6 en van drinkwaterzuiveringsinstallaties, betreft geen inrichting voor de verwerking van afvalstoffen en is dus niet ingedeeld onder onderhavige rubriek 2';

Overwegende dat dit de hogervermelde stelling staaft dat slib wel een afvalstof is, maar de beperkte ontwatering van het slib uitgevoerd door de NV Aquafin niet aanzien wordt als afvalverwerking; dat bijgevolg artikel 5.2.1.4 §1 van titel II van het Vlarem niet van toepassing is; dat desalniettemin alle mogelijke hinderaspecten en de afstand ten aanzien van het nabij gelegen woongebied, waterwingebied, e.a. geëvalueerd worden in hogervermelde overwegenden;

Overwegende dat sinds 1960 de riolering in de hele streek uitgevoerd is om te eindigen in Vossem in de Voervallei, zijnde deelgemeente van Tervuren; dat momenteel het afvalwater uit deze streek ongezuiverd geloosd wordt; dat het van zeer hoog ecologisch belang is dat er zo snel mogelijk in deze streek een RWZI gebouwd wordt; dat dit ook noodzakelijk en dringend is om te voldoen aan de Europese wetgeving;

Overwegende dat gelet op enerzijds het arrest van de Raad van State, waardoor het ministerieel besluit nummer AMV/000137474/l007 van 12 juni 2005 wordt geschorst en anderzijds het ecologisch belang om zo spoedig mogelijk een RWZI te exploiteren, het noodzakelijk is voornoemd ministerieel besluit op te heffen en rekening houdende met de gewijzigde wetgeving een nieuw ministerieel besluit in de plaats te treffen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de beroepen ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing te bevestigen".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de tussenkomende partij

11. De tussenkomende partij voert in haar verzoekschrift tot tussenkomst aan dat het beroep laattijdig is ingesteld omdat het bestreden besluit op 16 januari 2007 aan de raadslieden van de verzoekende partijen is betekend en het verzoekschrift tot nietigverklaring slechts op 21 maart 2007 zou zijn ingediend.

Beoordeling

12. Uit de stukken blijkt dat het verzoekschrift tot nietigverklaring op 19 maart 2007 aangetekend aan de Raad van State werd verstuurd. Het beroep is dienvolgens niet laattijdig en de exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Voorafgaande opmerking

Te dezen wordt opgemerkt dat de tweede verzoeker geen inhoudelijke kritiek geeft op het tussenarrest nr. 175.369 van 4 oktober 2007 waarbij zijn identieke middelen in het schorsingsberoep niet ernstig bevonden werden.

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

13. De tweede verzoeker roept in een eerste middel de schending in van artikel 4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, van artikel 2, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van het koninklijk besluit van 7 april 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Leuven, van de artikelen 11.4.1., 15.4.6.1., 17.6.2. en 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van artikel 52, 3/, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna: Vlarem I), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet) en van het zorgvuldigheids-, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Tenslotte voert de tweede verzoeker het ontbreken van de rechtens vereiste grondslag aan.

Hij ontwikkelt zijn middel als volgt:

> "Doordat het bestreden besluit de milieuvergunning verleent voor het oprichten van een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) op percelen die deels in een zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen zijn gelegen, en deels in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.
>
> Terwijl de Raad van State in haar arresten herhaaldelijk heeft gewezen op het feit dat bij het verlenen van een milieuvergunning de bindende en verorden(en)de kracht van de voorschriften van de plannen van aanleg moet worden geëerbiedigd.
>
> En terwijl de milieuwetgeving immers net omwille van deze bindende en verordenende kracht ondergeschikt is aan de wetgeving betreffende de stedenbouw en de ruimtelijke ordening (cf. o.a. R.v.St., bvba Aerts Brandstoffen, nr. 114.571 van 16 januari 2003; R.v.St., Mersmans, nr. 55.939 van 19 oktober 1995; R.v.St., Lallemand, nr. 73.380 van 30 april 1998).
>
> En terwijl hieruit volgt dat een milieuvergunning in principe moet geweigerd worden wanneer ze, zelfs gedeeltelijk, in strijd is met de plannen van aanleg. Hierbij beschikt de vergunningverlenende overheid geenszins over enige discretionaire bevoegdheid (cf. o.a. R.v.St., Sonck, nr. 60.147 van 13 juni 1996; R.v.St., NV Intyre, nr. 66.182 van 6 mei 1997).
>
> En terwijl in casu de bestemming als landschappelijk waardevol agrarisch gebied het gebruik van dit gebied beperkt tot de landbouw in de ruime zin en zodoende de exploitatie en oprichting van een RWZI in zulk gebied uitsluit.
>
> En terwijl het KB van 28 december 1972, alsook de Ministeriële Omzendbrief van 8 juli 1997, expliciet voorzien dat bij gebruik voor de landbouw in de ruime zin de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar mag worden gebracht, zodanig dat in deze gebieden het

landschapskarakter zoveel mogelijk moet bewaard worden en bijzondere aandacht moet worden besteed aan de esthetische aspecten van nieuwe inplantingen of verbouwingen.

En terwijl in casu zodoende, naast het planologische criterium, m.n. de agrarische bestemming, ook het criterium van de landschappelijke en esthetische waarde niet veronachtzaamd mag worden door de besturen die kennis nemen van aanvragen die zich situeren in het gebied.

En terwijl de vergunningverlenende overheid dan ook niet alleen moet onderzoeken of de aanvraag in overeenstemming is met de in de grondkleur aangegeven bestemming van het gebied, maar tevens moet onderzoeken of de beoogde handelingen en werken wel kunnen worden in overeenstemming gebracht met de eisen van vrijwaring van het landschap.

En terwijl de Raad van State reeds meerdere malen de gelegenheid te baat heeft genomen om terzake duidelijk te stellen dat, ook indien het gebied reeds structureel aangetast zou zijn, de overheid ook dan steeds de plicht heeft om aan landschapsontwikkeling te doen (zie o.a. R.v.St. Van den Panhuyzen, nr. 26.400, 24 april 1986; R.v.St. Loontjens, nr. 57.037, 14 december 1995; R.v.St. Lallemant en Schamp, nr. 60.342, 20 juni 1996).

En terwijl zo bv. werd geoordeeld dat in die gevallen een groenscherm niet van aard kan zijn om de planologisch-esthetische bezwaren te ondervangen, doch integendeel een indicatie vormt dat ook de overheid de constructie als hinderlijk en onesthetisch aanziet (zie o.a. R.v.St. Hellyn, nr. 65.802, 3 april 1997; R.v.St. Vandenhende, nr. 69.722, 21 november 1997 en nr. 70.184, 12 december 1997; R.v.St. Algoet, nr. 71.049, 23 januari 1998).

En terwijl in casu moet worden vastgesteld dat de oprichting van een bufferzone voor een RWZI geenszins als 'gebruik voor de landbouw in de ruime zin' kan worden bestempeld.

En terwijl dit alles des te meer klemt, nu in de bestreden vergunning lukraak wordt beweerd dat 'vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, hier verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften'.

En terwijl voor het overige nergens met een woord wordt gerept over de bestaanbaarheid van deze bufferzone met de bestemming als agrarisch gebied, laat staan over de verenigbaarheid van de installatie met het landschappelijk waardevol karakter van dit agrarisch gebied.

En terwijl het feit dat de werken in het agrarisch gebied zouden beperkt zijn tot de aanplanting van een bufferzone uiteraard niet automatisch met zich mee brengt dat deze werken verenigbaar zijn met de algemene bestemming als landschappelijk waardevol én agrarisch gebied.

En terwijl daarnaast, zelfs indien de minister, zonder expliciet naar dit artikel te verwijzen, van oordeel zou zijn dat hij zich voor deze werken kan beroepen op artikel 20 van het KB van 28 december 1972, hij dan nog hierbij uit het oog verliest dat dit artikel slechts kan worden aangewend in zeer uitzonderlijke omstandigheden en uitgesloten is in het geval van tegenstrjdige functies.

En terwijl zodoende moet worden vastgesteld dat de aanplanting van de bufferzone, onlosmakelijk verbonden met de oprichting van de RWZI, niet alleen strijdig is met de gewestplanbestemming en het landschappelijk waardevol karakter ervan, maar tevens dat, zelfs al zou men ervan uitgaan dat de minister zich beroept op de uitzonderingsmogelijkheid van artikel 20 van het KB van 28 december 1972, het de bestreden vergunning ontbreekt aan enige concrete motivering m.b.t. de toepassing van deze uitzonderingsmaatregel en de verenigbaarheid met de omliggende gebieden en bebouwing.

En terwijl evenmin in de bestreden beslissing wordt aangegeven waaruit zou blijken dat de in te planten bufferzone verenigbaar is met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied.

En terwijl uit de lezing van artikel 20 van het KB van 28 december 1972 overigens sowieso volgt dat deze bepaling enkel kan worden aangewend voor 'bouwwerken' en dus niet voor de inplanting van een bufferzone.

En terwijl de overwegingen in het bestreden besluit dat volgens de bouwvergunning dd. 31 augustus 2005 de werken zich zullen beperken tot het gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen aan deze vaststelling geen afbreuk doet, nu de exploitatie van de RWZI zich alleszins eveneens over de terreinen gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied zullen uitstrekken".

14. De verwerende partij betoogt in essentie dat de bouwplaats van de rioolwaterzuiveringsinstallatie gelegen is een bestemmingszone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; de beoogde bufferzone met streekeigen groen is voorzien in de bestemmingszone landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen heeft een omstandig en gunstig advies uitgebracht. Er werd trouwens op 31 augustus 2005 een stedenbouwkundige vergunning voor het project uitgereikt. Tenslotte beklemtoont de verwerende partij dat in het bestreden besluit zelf het landschappelijk waardevolle aspect van het gebied niet uit het oog werd verloren.

15. De tussenkomende partij benadrukt dat de rioolwaterzuiverings-installatie en de herbebossing voorzien zijn op percelen, gelegen in de bestemmingszone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

Beoordeling

16. Het middel steunt op een verkeerde feitelijke grondslag. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de tweede verzoeker er ten onrechte van uit gaat dat de aanleg van het groenscherm zal uitgevoerd worden op percelen die gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Alle werken, zowel wat de rioolwaterzuiveringsinstallatie zelf betreft als inzake de beoogde bufferzone met streekeigen groen, worden voorzien in het bestemmingsgebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

Overigens wordt opgemerkt dat de aanleg van de compenserende bebossing niet wordt opgelegd door de milieuvergunning maar door de stedenbouwkundige vergunning uitgereikt op 31 augustus 2005.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

17. De tweede verzoeker roept in een tweede middel de schending in van de artikelen 9, 18 en 23, §§ 1 en 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet), van de artikelen 30, 30bis, § 1, eerste lid, en 52, 3/, van Vlarem I, van de algemene beginselen van milieubeleid, meer specifiek het preventiebeginsel vervat in artikel 1.2.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet en van het rechtszekerheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Tenslotte voert hij machtsoverschrijding aan.

Hij ontwikkelt zijn middel als volgt:

> "Doordat de bestreden beslissing integraal de beslissing dd. 2 december 2004 van de Bestendige Deputatie van de provincie Vlaams-Brabant heeft bevestigd.
>
> En doordat het bestreden besluit zodoende aangaande de grieven van beroepers in verband met o.m. de te vrezen geluidshinder als bijzondere voorwaarde stelt dat 'binnen de drie maanden na opstart van de RWZI, dient de exploitant een volledig akoestisch onderzoek te laten uitvoeren overeenkomst(ig) bijlage 4.5.2. van Vlarem II'.
>
> En doordat op die manier door het bestreden besluit een exploitatie-voorwaarde wordt opgelegd die in werkelijkheid een voorwaarde is die enkel en alleen de exploitant verplicht om aan de vergunningverlenende overheid inlichtingen te verschaffen omtrent nog ongekende maar voor het verlenen van de vergunning relevante gegevens.
>
> Terwijl buiten het geval van een vergunning op proef, een vergunning niet zo mag worden opgesteld dat de overheid of de exploitant nog een beoordelings-marge behoudt m.b.t. het al dan niet verworven zijn van vergunning of m.b.t. de naleving van voorwaarden.
>
> En terwijl uit het bepaalde van artikel 30bis, §1, l^{e} lid Vlarem I-besluit volgt dat de vergunningsvoorwaarden die ertoe strekken om de afgeleide hinder van de inrichting te voorkomen in de beslissing moeten worden opgenomen, en niet naar een toekomstig ogenblik kunnen worden uitgesteld.
>
> En terwijl in casu nochtans aan de exploitant de gelegenheid wordt gegeven om slechts drie maanden ná het opstarten van de inrichting een akoestisch onderzoek uit te voeren.
>
> En terwijl daarenboven op grond van het in de aanhef van het middel aangehaald artikel 1.2.1. §2 van het decreet van 5 april 1995 en artikel 30bis § 1, le lid Vlarem 1-besluit verankerde preventiebeginsel pas met de exploitatie van een inrichting mag worden begonnen indien voldoende zekerheid bestaat dat dit kan gebeuren zonder dat schade of hinder aan mens of milieu wordt

veroorzaakt en dat de vergunningsbeslissing daartoe de nodige garanties moet bevatten.

En terwijl het rechtszekerheidsbeginsel er zich tegen verzet dat belanghebbenden, zoals in casu beroepers als onmiddellijk betrokken buurtbewoners, op het ogenblik van de vergunningverlening in de onwetendheid worden gelaten over de maatregelen die de exploitant bij de exploitatie van de inrichting dient na te leven om de hinder voor de buurt te beperken.

En terwijl het bestreden besluit dan ook de in de aanhef van het middel ingeroepen rechtsbepalingen schendt door geen effectieve, rechtens afdwingbare bijzondere voorwaarden op te leggen aan de exploitant (vgl. R.v.St., Monu, nr. 61.075 van 12 september 1996, R.v.St., Fraye, nr. 62.714 van 24 oktober 1996).

En terwijl immers indien de minister nog onzeker was omtrent de gevolgen van een bepaald deel van de exploitatie van de RWZI, bij gebrek aan voldoende gegevens omtrent de geluidshinder, en die gegevens enkel door het in werking stellen van de inrichting konden worden bekomen, hij voor de inrichting enkel een proefvergunning kon verlenen.

En terwijl de mogelijkheid die artikel 20 Milieuvergunningsdecreet biedt om bijzonder(e) voorwaarden op te leggen met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu in wezen niet is ingesteld om tegemoet te komen aan de onzekerheden die een vergunningsdossier oproept, laat staan om de leemten van een onvolledige of vage vergunningsaanvraag in extremis op te vullen (cf. R.v.St., gemeente Brecht, nr. 126.060 van 4 december 2003).

En terwijl immers op het ogenblik van het nemen van het bestreden besluit de minister onmogelijk de uitslag kon weten van het nog uit te voeren akoestisch onderzoek binnen de drie maanden na het opstarten van de RWZI, waarvan de resultaten uiteraard van groot belang zijn voor de beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting met de nabijgelegen woningen".

18. De verwerende partij werpt in essentie op dat in het bestreden besluit omstandig wordt gemotiveerd dat de exploitant in zijn aanvraag voldoende maatregelen heeft voorgesteld om de risico's op overdreven geluidshinder binnen een aanvaardbaar niveau te houden en dat de bijkomende milieuvoorwaarde omtrent een akoestisch onderzoek wordt opgelegd om de omwonenden een extra zekerheid te geven omtrent de zeer gering geworden kans op geluidshinder; er worden ten andere, aldus de verwerende partij, strengere normen opgelegd dan het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II) voorschrijft.

19. De tussenkomende partij betoogt dat in het bestreden besluit omstandig wordt gemotiveerd dat zij voldoende maatregelen heeft voorgesteld om de risico's op overdreven geluidshinder binnen een aanvaardbaar niveau te houden; het opleggen van een akoestisch onderzoek is een exploitatievoorwaarde.

Beoordeling

20. Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de verplichting tot het uitvoeren van een volledig akoestisch onderzoek niet opgelegd werd omdat de verwerende partij in onzekerheid verkeerde over de aanvaardbaarheid van de geluidshinder die door de exploitatie zou worden veroorzaakt; in het bestreden besluit wordt expliciet gesteld dat er, rekening houdend met de diverse hinderbeperkende maatregelen waarin door de aanvrager van de vergunning worden voorzien, kan worden vanuit gegaan dat er geen geluidshinder zal optreden en dat de effectiviteit van de voorgestelde hinderbeperkende maatregelen gebaseerd is op tientallen geluidsstudies die de aanvrager heeft laten uitvoeren op andere rioolwaterzuiveringsinstallaties.

Hieruit blijkt dat de verwerende partij over voldoende gegevens beschikte om het aspect geluidshinder te beoordelen.

In het bestreden besluit heeft de verwerende partij tegelijk aangegeven dat de bijkomende voorwaarde tot het uitvoeren van een volledig akoestisch onderzoek enkel wordt opgelegd om tegemoet te komen aan de "bezorgdheid" van de omwonenden en dat, afhankelijk van de resultaten van dat onderzoek, eventueel bijkomende maatregelen kunnen worden genomen om de hinder voor de omwonenden verder in te perken.

Uit dit motief blijkt niet dat de verwerende partij over onvoldoende gegevens beschikte om het aspect geluidshinder te beoordelen.

Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

21. De tweede verzoeker roept in een derde middel de schending in van de artikelen 28, § 4, en 52, 3/, van Vlarem I, van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het redelijkheids-, het zorgvuldigheids- en het rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij ontwikkelt zijn middel als volgt:

Doordat beroepers niet werden uitgenodigd voor een hoorzitting door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, doch enkel de aanvrager van de milieuvergunning zelf (de N.V. AQUAFIN) alhoewel de raadsman van beroepers uitdrukkelijk in het beroepschrift bij de minister gevraagd had om gehoord te worden.

Terwijl de Overheid aldus een onredelijke en ongemotiveerde toepassing heeft gemaakt van de bepaling van artikel 28 § 4 van VLAREM I, zeggende dat de aanvrager van een milieuvergunning door de gewestelijke milieuvergunningscommissie wordt gehoord en dat deze commissie ook andere partijen kan horen.

En terwijl, wanneer derde belanghebbenden uitdrukkelijk vragen om in de loop van de beroepsprocedure gehoord te worden en op die manier aan de Overheid vragen dat deze gebruik zou maken van de mogelijkheid die haar wordt geboden door artikel 28 § 4 van VLAREM I, het redelijkheidsbeginsel (als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur) vereist dat de Overheid van deze mogelijkheid gebruik maakt.

En terwijl, wanneer de Overheid verkiest geen gebruik te maken van deze mogelijkheid 'om reden van materiële aard' (cf. de brief dd. 16 februari 2005 aan de raadsman van beroepers) en zodoende een werkelijke ongelijkheid creëert tussen de beroepsindieners en de aanvrager, minstens haar beslissing om zo te handelen uitdrukkelijk dient te motiveren overeenkomstig de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

En terwijl het bestreden besluit op geen enkele wijze verantwoordt waarom de N.V. AQUAFIN wel werd uitgenodigd door de gewestelijke milieu-vergunningscommissie en de andere partijen, die daar nochtans uitdrukkelijk om hadden gevraagd in hun beroepsschrift, 'om reden van materiële aard' door deze commissie niet werden gehoord.

En terwijl uit de bestreden beslissing precies blijkt dat het horen door de gewestelijke milieuvergunningscommissie van groot belang is voor de afloop van de beroepsprocedure, nu de talrijke en pertinente bezwaren van de niet-gehoorde beroepsindieners volkomen van de hand gewezen werden.

En terwijl artikel 13 § 3 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zeggende dat de aanvrager van een milieuvergunning op zijn verzoek gehoord wordt door de gewestelijke milieuvergunningscommissie ongrondwettig is, inzoverre dit een ongelijkheid in het leven roept tussen de verschillende beroepsindieners, zonder dat een redelijke en objectieve verantwoording voorhanden is, door in de beroepsprocedure enerzijds het horen door de gewestelijke milieuvergunningscommissie van de aanvrager/ beroepsindiener verplicht te stellen en anderzijds - door er het stilzwijgen over te bewaren - het al dan niet horen van derde belanghebbenden/beroepsindieners over te laten aan de discretionaire beoordeling van de Overheid.

22. De verwerende partij merkt op dat de hoorplicht slechts voorzien is voor de aanvrager, niet voor de derde-belanghebbende. Dit vloeit voort uit het feit dat de aanvrager en de derde-belanghebbende elk een specifiek en afzonderlijk belang hebben. De tweede verzoeker is trouwens in de mogelijkheid geweest zijn bezwaren in te dienen en hij heeft er gebruik van gemaakt.

23. De tussenkomende partij merkt op dat er geen schending is van het gelijkheidsbeginsel tussen de aanvrager die, indien hij er om verzoekt, moet gehoord worden en de derde-belanghebbende die kan gehoord worden aangezien deze laatste, middels zijn beroepschrift zijn bezwaren uitdrukkelijk heeft kunnen motiveren. De tussenkomende partij heeft ten andere zelf geen gebruik gemaakt van haar mogelijkheid om gehoord te worden.

Beoordeling

24. Luidens artikel 28, § 4, van Vlarem I wordt de aanvrager van een milieuvergunning op zijn verzoek door de Gewestelijke Milieuvergunnings-commissie gehoord en kan deze commissie dan ook andere partijen horen. Het horen door deze commissie van andere personen dan de aanvrager, is bijgevolg facultatief. Artikel 28, § 4, van Vlarem I is dienvolgens niet geschonden.

De tweede verzoeker heeft, overeenkomstig de door Vlarem I bepaalde procedureregeling, zowel naar aanleiding van het openbaar onderzoek tijdens de procedure in eerste aanleg als in zijn beroepschrift tegen de door de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant genomen beslissing, zijn bezwaren respectievelijk zijn middelen naar voor gebracht en deze laatste zijn aan de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie ter kennis gebracht. De aangehaalde algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn dan ook niet geschonden. Voorts wordt hierbij opgemerkt dat de rechten van de tweede verzoeker afdoende zijn gevrijwaard en dat zij hem op een vergelijkbare voet stellen met de aanvrager van de vergunning.

In het bestreden besluit diende niet te worden gemotiveerd waarom de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie niet is ingegaan op de vraag van de beroepsindiener om te worden gehoord daar er geen verplichting is om omwonenden te horen. De in de brief van 16 februari 2005 opgegeven redenen van "materiële aard" zijn dan ook rechtens overbodig.

Tenslotte wordt vastgesteld dat het middel, voor zover het de beweerde ongrondwettigheid van artikel 13, § 3, van het milieuvergunningsdecreet betreft, onontvankelijk is daar de Raad van State niet vermag een decreet te toetsen aan de Grondwet.

Het derde middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

25. De tweede verzoeker roept in een vierde middel de schending in van de rubrieken 2.2.5. en 2.3.2. van bijlage 1 bij Vlarem I "zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2006", van artikel 3 van het milieuvergunningsdecreet, van artikel 1, 3/, van Vlarem I, van artikel 5.2.1.4. van Vlarem II en van het rechtszekerheids-, het zorgvuldigheids- en het materiële motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur; voorts voert hij de ontstentenis aan van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag en dit alles met toepassing van artikel 159 van de Grondwet.

Hij ontwikkelt zijn middel als volgt:

> "Doordat de RWZI waarvoor de bestreden milieuvergunning werd afgeleverd, deels wordt ingeplant in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, en dit op een afstand van slechts enkele meters van een natuurgebied en een landelijk woongebied.
>
> En doordat het bestreden besluit volledig is gebaseerd op de uitzondering die in het leven is geroepen bij wege van het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2006 houdende wijziging van o.a. bijlage 1 bij het Vlarem I-besluit, en meer bepaald de rubrieken 2.2.5 en 2.3.2.
>
> Terwijl in het verleden de Raad van State steeds heeft geoordeeld dat een RWZI moet worden beschouwd als een inrichting voor het verwerken van afvalstoffen, (cf. R.v.St., nr. 78.964 van 25 februari 1999; R.v.St., Ovyn, nr. 103.898 van 21 februari 2002), zodat artikel 5.2.1.4 Vlarem II-besluit onverkort toepassing vindt en zodoende o.m. rekening dient gehouden te worden met de aanwezigheid in de omgeving en de afstand tot woonwijken, recreatiegebieden, wegen en waterwegen, waterrjke gebieden, industrie, landbouw- en woongebieden, groen- en parkgebieden, het culturele erfgoed, enz.
>
> En terwijl het zodoende duidelijk is dat de uitzondering ingevoerd in de indelingslijst van Vlarem I door het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2006 enkel en alleen werd ingevoerd 'pour les besoins de la cause', doch hieraan geen enkele milieu-technische of milieu-hygiënische wetmatigheid aan ten grondslag ligt.
>
> En terwijl deze wijziging aan de indelingslijst nochtans moet beantwoorden aan het rechtszekerheidsbeginsel en aan de regel van de voorspelbaarheid van de norm, die ten grondslag liggen aan de in het middel aangehaalde wettelijke bepalingen.
>
> En terwijl het uiteraard niet opgaat om, enkel en alleen om sanctionering door de Raad van State te vermijden, de indelingslijst te wijzigen, zonder dat dit milieu-technisch onderbouwd is.
>
> En terwijl de wijziging aan de rubrieken 2.2.5 en 2.3.2, ingevoerd bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2006, als reglementaire norm dan ook buiten toepassing dient te worden verklaard, nu deze norm strijdt met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en het grondwettelijk legaliteitsbeginsel (art. 12, 2e lid Grondwet).

En terwijl uit de inplanting(s)plaats van de vergunde installatie blijkt dat deze een ongemeen ongunstige ligging heeft en er zodoende bij het bepalen van deze inplanting(s)plaats helemaal geen rekening werd gehouden met de aanwezigheid van en de afstand tot de in artikel 5.2.1.4. Vlarem II-besluit vermelde gebieden en woningen.

En terwijl uit de toepassing van deze bepaling immers volgt dat een dergelijke inplanting(s)plaats niet kan worden vergund indien zo komt vast te staan dat de installatie op deze gebieden effecten zal ressorteren die ervoor nadelig zijn, of die met deze gebieden niet verenigbaar zijn.

En terwijl in casu helemaal geen overweging wordt gewijd aan de nabije ligging bij o.m. een natuurgebied en een landelijk woongebied.

En terwijl dit des te meer prangt, nu de zone voor openbaar nut, los van haar inkleuring op het gewestplan, zelf ook als een groengebied moet worden beschouwd dat aansluit bij een als zodanig ingekleurd natuurgebied".

26. De verwerende partij merkt op dat de wijziging van de indelingslijst bij besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2006 slechts ging om het expliciteren van een reeds lang voorheen bedoelde interpretatie; door de toevoeging aan de indelingslijst van de uitzondering met betrekking tot afvalwaterzuiveringsinstallaties en drinkwaterzuiveringsinstallaties is thans uitdrukkelijk in de regelgeving ingeschreven dat - daar waar slib wel degelijk een afvalstof is en blijft - deze installaties geen inrichting uitmaken voor de verwerking van afvalstoffen; te dezen diende dan ook niet getoetst te worden aan de regels van artikel 5.2.1.4., § 1, van Vlarem II.

Voorts blijkt, aldus de verwerende partij, uit de motieven van het bestreden besluit dat de inrichting wel degelijk werd getoetst op haar hinderlijkheid ten aanzien van de hindergevoelige gebieden.

27. De tussenkomende partij voert in hoofdorde aan dat het middel onduidelijk geformuleerd is nu de tweede verzoeker enkel een omschrijving geeft van de overtreden rechtsregel maar in geen opzicht motiveert hoe de wijziging door het reeds vermelde besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2006 de door hem ingeroepen bepalingen en beginselen zou schenden.

Ondergeschikt merkt zij op dat er geen schending is van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur noch van het grondwettelijk legaliteitsbeginsel.

Beoordeling

28. Met het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2006 tot wijziging met betrekking tot afvalwaterzuiveringsinstallaties van Vlarem I, het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 1996 betreffende de bodemsanering en het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (hierna : besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2006), wordt in verscheidene rubrieken van de lijst van als hinderlijk beschouwde inrichtingen bij onder meer Vlarem I, in de rubriek "Afvalstoffen" een uitzondering ingelast waarin het volgende wordt bepaald:

> "Het afscheiden van vuil en van verontreinigende stoffen uit water, rioolwater en/of afvalwater door middel van vuilroosters, roostergoedpers, zandvangers, vetvangers, voorbezinktanks, beluchtingsbassins, nabezinktanks, voorindikkers, na-indikkers, centrifugeren en/of persen, en andere procesmatige onderdelen van afvalwaterzuiveringsinstallaties als bedoeld in rubriek 3.6 en van drinkwaterzuiveringsinstallaties, betreft geen inrichting voor de verwerking van afvalstoffen en is dus niet ingedeeld onder onderhavige rubriek 2".

Die uitzondering in de indelingslijst doet geen afbreuk aan het beginsel van de rechtszekerheid en aan de "regel van de voorspelbaarheid van de norm"; de wijziging van de indelingslijst is afdoende duidelijk en heeft tot gevolg dat alle technische trappen van afvalwaterzuiveringsinstallaties voortaan enkel nog ingedeeld zijn onder rubriek 3.6. "Afvalwaterzuiveringsinstallaties, met inbegrip van het lozen van het effluentwater en het ontwateren van de bijhorende slibproductie".

Overigens wordt er op gewezen dat het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2006 geen afbreuk doet aan het vergunningsplichtig zijn van de aangevraagde activiteit zodat deze hoe dan ook het voorwerp dient uit te maken van een milieuhygiënische beoordeling waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met de ligging van de inrichting en de hinderlijkheid ervan voor mens en leefmilieu.

Het argument van de tweede verzoeker dat de wijziging aan de indelingslijst door het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 2006 louter zou zijn doorgevoerd om "sanctionering door de Raad van State te vermijden" is een loutere bewering; de overheid die bevoegd is om de indelingslijst van hinderlijke inrichtingen vast te stellen, is niet verplicht deze voor de toekomst ongewijzigd te laten.

Het vierde middel is ongegrond.

E. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

29. De tweede verzoeker roept in een vijfde middel de schending in van de artikelen 14 en 16 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: natuurbehouddecreet) en van de artikelen 7, § 1, 1/, 7, § 2, 2/, 11, § 1, 1/ en 2/, en 11, § 2, 2/, van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het natuurbehouddecreet (hierna : besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998).

Hij ontwikkelt zijn middel als volgt:

> "Doordat, bij het bestreden besluit de milieuvergunning werd afgeleverd voor de exploitatie van een rioolwaterzuiveringsstation op twee percelen gelegen aan een holle weg (nl. de Flosstraat, zijnde een klein landschapselement) en waarvan één perceel gelegen is in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, waardoor de holle weg zal worden gewijzigd en waardoor de vegetatie op het talud van deze holle weg zal gewijzigd of verwijderd worden.
>
> Terwijl op grond van de zorgplicht (art. 14 van het Natuurbehouddecreet) iedereen die handelingen verricht of hiertoe de opdracht verleent, en die weet of redelijkerwijze kan vermoeden dat de natuurelementen in de onmiddellijke omgeving daardoor kunnen worden vernietigd of ernstig geschaad, verplicht is om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze van hem kunnen worden gevergd om de vernietiging of de schade te voorkomen, te beperken of te herstellen.
>
> En terwijl het wijzigen van een holle weg verboden is op grond van art. 7, § 1, 1/ van het uitvoeringsbesluit van het Natuurbehouddecreet, behoudens wanneer de activiteiten tot wijziging van die holle weg worden uitgevoerd op basis van een regelmatige bouwvergunning afgeleverd met toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening na advies van de afdeling Natuur van AMINAL én voor zover uitdrukkelijk is voldaan aan de bepalingen van art. 16 van het Natuurbehouddecreet inzake het tegengaan van vermijdbare schade.
>
> En terwijl uit de inmiddels verleende bouwvergunning, alsook uit de motivering van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar ('maximaal herstel') nochtans duidelijk valt af te leiden dat het wel degelijk de intentie is van de NV Aquafin om een deel van het talud van de holle weg met waardevolle biologische elementen te vernietigen.
>
> En terwijl de N.V. AQUAFIN bij de bevoegde Minister geen afwijkings-aanvraag heeft ingediend op de verbodsbepalingen van art. 7, conform art. 8 van het uitvoeringsbesluit.
>
> En terwijl het in de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden verboden is om, zonder voorafgaandelijke en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen of van de bestendige deputatie van de provincieraad, 1/) houtachtige beplantingen op weg-, waterweg- of spoorwegbermen of op het talud van holle wegen te rooien of anderszins te verwijderen of te beschadigen, 2/) de vegetatie te wijzigen

horende bij kleine landschapselementen (zoals een holle weg) met inbegrip van het wijzigen van vegetatie (afbranden en vernietigen, beschadigen of doen afsterven van de vegetatie met mechanische of chemische middelen) van perceelsrand-begroeiingen en sloten, behoudens wanneer deze activiteiten tot wijziging van vegetatie worden uitgevoerd op basis van een regelmatige bouwvergunning afgeleverd met toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening na advies van de afdeling Natuur van AMINAL én voor zover uitdrukkelijk is voldaan aan de bepalingen van art. 16 van het Natuurbehouddecreet inzake het tegengaan van vermijdbare schade.

En terwijl beroepers in casu van oordeel zijn dat schade aan de holle weg volkomen kan vermeden worden.

En terwijl het bestreden besluit weliswaar werd genomen na advies van de afdeling Natuur van AMINAL, maar tegenpartij er geen zorg voor heeft gedragen, door het opleggen van voorwaarden of het weigeren van de vergunning, dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan, zodat niet is voldaan aan de bepalingen van art. 16 van het Natuurbehouddecreet.

En terwijl dit duidelijk blijkt uit het feit dat reeds in de stedenbouwkundige vergunning de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar weliswaar stelt te streven naar een 'maximaal' herstel van de holle weg, maar voor het overige geen enkele garantie geeft dat dit herstel ook effectief kán en zál plaatsvinden.

En terwijl de in de stedenbouwkundige vergunning geuite intentie - doch in de bestreden vergunning niet hernomen - intentie om de bestaande holle weg 'maximaal' te herstellen (dus nadat er - misschien wel onherstelbare - schade is aan aangebracht), op zich onvoldoende (en alleszins onvoldoende specifiek) is om te voldoen aan de aangehaalde decretale en reglementaire bepalingen".

30. De verwerende partij betoogt in essentie dat het wijzigen van een holle weg verboden is op grond van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998; voor zover voldaan is aan de zorgplicht van artikel 14 van het natuurbehouddecreet geldt dit verbod niet wanneer de activiteiten tot wijziging van de holle weg uitgevoerd worden overeenkomstig een regelmatige bouwvergunning, na advies van de afdeling Natuur en voor zover uitdrukkelijk is voldaan aan de bepalingen van artikel 16 van het natuurbehouddecreet inzake het tegengaan van vermijdbare schade.

Volgens het advies van de afdeling Natuur wordt het kleine verlies aan natuur van een klein gedeelte van de holle weg ruimschoots gecompenseerd door de ecologische meerwaarde die zich spontaan zal ontwikkelen in de Voer nadat het rechtstreeks lozen van afvalwater is gestopt.

De bouwvergunning dient de voorwaarden te bepalen inzake de wijze waarop de werken aan de holle weg slechts een minimale aantasting inhouden.

De bevoegde minister dient in het kader van de verlening van de milieuvergunning wel te waken over de naleving van bepaalde natuurbehoudende

maatregelen zoals voorgesteld door de afdeling Natuur; uit het bestreden besluit blijkt dat de noodzakelijke aandacht is besteed aan het natuurbehouddecreet.

31. De tussenkomende partij wijst er onder meer op dat er geen werken plaatsvinden in de bestemmingszone landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

In hoofdorde stelt de tussenkomende partij dat er geen wijzigingen aangebracht worden aan de holle weg.

Subsidiair merkt zij op dat zij op basis van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 de mogelijkheid heeft om bij ministerieel besluit een ontheffing van het verbod tot wijziging van de holle weg te verkrijgen.

In elk geval, zo vervolgt de tussenkomende partij, is te dezen voldaan aan artikel 16, § 1, en § 2, eerste lid, van het natuurbehouddecreet aangezien in het bestreden besluit zelf en in de bouwvergunning de nodige eisen werden gesteld om te voorkomen dat er vermijdbare schade aan de natuur wordt toegebracht.

Beoordeling

32. Artikel 14, eerste lid, van het natuurbehouddecreet luidt als volgt:

> "Iedereen die handelingen verricht of hiertoe de opdracht verleent, en die weet of redelijkerwijze kan vermoeden dat de natuurelementen in de onmiddellijke omgeving daardoor kunnen worden vernietigd of ernstig geschaad, is verplicht om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze van hem kunnen worden gevergd om de vernietiging of de schade te voorkomen, te beperken of indien dit niet mogelijk is, te herstellen".

De daarin bedoelde verplichting geldt niet voor de overheid die uitspraak moet doen over een milieuvergunningsaanvraag; artikel 16, § 1, van het natuurbehouddecreet luidt immers:

> "In het geval van een vergunningsplichtige activiteit, draagt de bevoegde overheid er zorg voor dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen".

De in die laatste bepaling bedoelde verplichting is onder meer ook van toepassing op de overheid die bevoegd is om over milieuvergunningsaanvragen uitspraak te doen. Het bestreden besluit bevestigt een in eerste aanleg opgelegde

bijzondere vergunningsvoorwaarde waarin wordt gesteld dat de negatieve impact op de holle weg tijdens de bouwfase van de rioolwaterzuiveringsinstallatie tot een minimum beperkt dient te blijven en de holle weg na de bouw optimaal hersteld dient te worden waarbij inzonderheid het wegdek in zijn oorspronkelijke staat hersteld moet worden. Hiermee komt het bestreden besluit tegemoet aan de zorgplicht vervat in voornoemd artikel 16. Voorts stelt het bestreden besluit vast dat de tussenkomende partij heeft aangegeven dat aan de vegetatie van de holle weg niet zal worden geraakt en dat in het kader van de stedenbouwkundige vergunning de heraanleg wordt voorgesteld van de gekapte bomen op een gedeelte van perceel 49h. Eveneens wordt melding gemaakt van het gunstig advies van de afdeling Natuur van 8 februari 2005 met als bijlage een tot de tussenkomende partij gericht schrijven van 4 juli 2001 waarin die afdeling concreet ingaat op de verplichtingen die voortvloeien uit het natuurbehouddecreet en zijn uitvoeringsbesluit van 23 juli 1998, meer bepaald wat betreft de afgraving en het herstel van een gedeelte van de holle weg.

33. Er wordt ook gewezen op het feit dat artikel 7, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 weliswaar een verbod instelt om holle wegen te wijzigen maar dat artikel 7, § 2, 2/, van dit besluit de overheid, die bevoegd is voor het uitreiken van een stedenbouwkundige vergunning, toelaat hiervan af te wijken bij het afleveren van deze vergunning, na advies van de afdeling Natuur. Zo ook bepaalt artikel 11, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 dat in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden een aantal activiteiten tot wijziging van kleine landschapselementen verboden zijn, behalve indien daarvoor een voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning is verkregen van het college van burgemeester en schepenen of van de deputatie van de provincie; luidens artikel 11, § 2, van ditzelfde besluit geldt deze vergunningsplicht niet wanneer de betrokken activiteiten worden uitgevoerd op basis van een regelmatige bouwvergunning afgeleverd na advies van de afdeling Natuur.

Te dezen heeft de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar op 31 augustus 2005 een stedenbouwkundige vergunning uitgereikt aan de tussenkomende partij voor het bouwen van de betrokken afvalwater-zuiveringsinstallatie, na advies van de afdeling Natuur, en is deze vergunning inmiddels definitief.

34. Het vijfde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. Ten aanzien van de eerste verzoekster stelt de Raad van State de afstand van het geding vast.

2. De Raad van State verwerpt het beroep.

3. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

De tweede verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf november tweeduizend en negen, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,

met bijstand van

Dieter Decock,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Dieter Decock **Luc Hellin**